

Lastige verpakkingen

Wat een frustratie!

Bij het openen van sommige verpakkingen wacht een parcours aan hindernissen van dopjes, folies, lipjes en frutsels. Met wat pech klotst de melk halverwege over het aanrecht en eindig je met een pleister.

● Een stanleymes, schroevendraaier, tangetje en zelfs een waterpomptang. Bij sommige lezers komt er serieus gereedschap aan te pas om soepblikken, melkpakken en appelsapflessen open te krijgen. Terwijl je deze alledaagse supermarktproducten liefst eenvoudig of desnoods met een schaar wilt openen. Maar zo gemakkelijk gaat het vaak niet, blijkt uit de stroom aan reacties die we ontvingen op onze oproep. We vroegen lezers om voorbeelden te delen van verpakkingen die lastig te openen of te sluiten zijn. Daarin lezen we vooral veel frustratie en ook onbegrip. Dat kan toch niet de bedoeling van de fabrikanten zijn?

Gereedschap bij de hand

Een heuse waterpomptang heeft Joris Fleskens in zijn keukenla liggen, om flessen appelsap van Appeleare mee te openen. Die glazen flessen hebben een metalen draaidopje, zo groot als een vingerhoedje. ‘De eerste keer openen gaat al moeizaam, maar vooruit. Als je een tweede glas wilt nemen, krijg je de dop er met geen mogelijkheid meer af. Wat je ook probeert. Uiteindelijk moet er een waterpomptang aan te pas komen om de dop eraf te krijgen. Dat is bij iedere fles zo.’

Niet alleen glazen flessen dwingen lezers ertoe om gereedschap in de keuken klaar te leggen. ‘Ik heb een tangetje nodig om het geribbelde dopje van een melkpak te openen’, schrijft Jeanie Koop. Juist bij die alledaagse supermarktproducten gaat het openen vaak opvallend stroef. Alleen al over de draaidop op melkpakken krijgen we meerdere reacties. ‘Een melkpak met onder de draaidop een afsluiting die je met een treklijpje moet los-trekken. Dat lipje breekt af of schiet ineens los, waardoor er een plens melk door de keuken vliegt’, lezen we.

Maar sommige melkpakken laten zich makkelijker openen, zo blijkt ook uit de reacties. Bijvoorbeeld omdat de draaidop twee uitsteek-

sels heeft, voor meer grip. Het kán dus wel zonder een tang uit de gereedschapskist te hoeven halen.

In de gootsteen

Vooral over de plastics waarin supermarkten hun kaas en vleeswaren verstoppert, is het ongenoegen groot. De eerste hindernis is het lipje vinden, want de tekst ‘Hier openen’ ontbreekt nogal eens. Regelmatig is dat lipje te klein, zo glad als een aal of vastgeplakt, waardoor je de verpakking niet eenvoudig lostrekt.

Dit soort verpakkingen is vaak gemaakt van polyethyleentereftalaat, oftewel PET. Die kunststof gebruiken fabrikanten ook voor frisdrank-

Regelmatig is het lipje te klein, zo glad als een aal of vastgeplakt

flessen en onder andere voor de doosjes en bakjes met druiven en champignons. En dus ook op de versafdeling. Maar er is iets dat de PET-zakjes daarvoor ongeschikt maakt. ‘Als je het zakje niet heel voorzichtig opent, scheurt het direct stuk’, zo merken meerdere lezers op.

Om een schaaltje met plakjes rookvlees, boterhamworst of komijnkaas te verpakken op een luchtdichte manier, lijmen of smelten de supermarkten het folie goed dicht. En het vergt best wat trekkracht om zo’n zakje te openen. Volgens de inzendingen zóveel, dat het hele ▶

Mijn ervaring

‘Alleen met een mes krijg ik ’t melkpak open’

René van Oyen heeft regelmatig ruzie met zijn melkpak. ‘Onder de draaidop van houdbare melkpakken van Lidl zit een plastic lipje met zo’n ringetje eraan. Het moeilijke is dat dat zo ver in het pak zit, dat er een nagel of mespunt nodig is om het te pakken te krijgen. Vervolgens is het alsof je een frisdrankblikje opentrekt. Want in de helft van de gevallen breekt dat lipje af. Hoe krijg ik dan het plastic kapje toch open? Met geen mogelijkheid. De enige manier is met een scherp puntig mes en het

gevaar om mezelf te fileren. Het is van de zotte dat je met gereedschap een melkpak moet openen! Door reuma heb ik minder kracht in mijn vingers, handen en polsen. Al vrijwel meteen na mijn strijd met het melkpak voel ik pijn, een soort zeurende kramp die lang aanhoudt. En Aldi snapt wél hoe het moet. Bij dat pak druk je het kunststof lipje moeiteloos naar binnen zodra je de dop opendraait. Ik snap niet waarom Lidl het ook niet zo maakt. Krijgen ze dan nooit klachten?’

zakje eraan moet geloven. En dat gaat niet alleen op voor deze plastics, ook de folies van beschuit, koekjes en knäckebröd worden als voorbeelden genoemd.

‘Mijn worsteling betreft de verpakking van Douwe Egberts-koffiepads. Op de witte rand bovenaan staat heel klein aangegeven hoe je die moet openen. Ik vraag me af of iemand van dat bedrijf dit ooit geprobeerd heeft. Het pak is zo hecht dichtgeplakt, dat je er op zijn minst stalen vingers en spieren voor moet hebben om het te openen. Als dat al lukt, is er een bijna 100% kans dat het pak van boven tot onder openscheurt, met als resultaat alle pads op de grond. Of, zoals bij mij gebeurde, in de gootsteen.’

Plakt niet

Natuurlijk, je kunt de kapotte verpakking weggoien en de inhoud in een bewaarbakje stoppen. Maar de plastic verpakkingen suggereren juist dat je ze meermaals kunt gebruiken. ‘Met handige hersluitstrip’ of ‘Hersluitbaar’ staat er soms zelfs op.

En daar zit een volgend probleem, want in de praktijk zijn die hersluitstrips en -plakkers weerbarstig. De hersluitbare pastazakken waarmee onze hoofdredacteur Mark Friederichs regelmatig worstelt (zie zijn column op pagina 2 in de Consumentengids van november), blijken geen uitzondering. Een van de reacties: ‘Je krijgt het folie niet zonder schaar open. Daarvoor moet die plakzegel eraf en er weer opnieuw op. En dan plakt ie niet meer.’ Een ander herkent dat probleem bij de voorverpakte plakken kaas. ‘Ooit zaten er hardere deksels op de kaas die aardig pasten, maar nu is het gewoon een plasticfolie met wat lijm. En na drie keer hersluiten plakt het allemaal niet meer. Tot overmaat van ramp gaat het plasticfolie vervolgens ook nog krullen, waardoor het niet eens meer plat blijft liggen. Gelukkig hebben we hier vijf kaaskoppen in huis en gaat een kilo er in drie dagen door. Maar dit is gewoon ondermaats’, vindt Bieuwe Geertsema.

Er komen ook oplossingen voorbij, zoals tupperwarebakjes, zakklemmen en vleeswarendoosjes gebruiken. En vleeswaren bij de Keurslager kopen. ‘Bij de slager gaan de vleeswaren op een kartonnen schaalpje, cellofaantje eroverheen en in een papieren zakje.

Simpel te openen en sluiten en het scheelt ook nog eens een hele berg plastic.'

Overvol

'Is het ooit iemand gelukt om een pak filterkoffie van Douwe Egberts te openen zonder daarbij koffie te morsen?' vraagt een lezer zich af. Vast wel, als diegene maar vaste handen heeft, veel geduld en een schaar. Met dit soort overvolle verpakkingen is het altijd oppassen geblazen.

Maar liever wat koffie op het aanrecht dan de tomatenblokjes van Heinz. Die zitten in karton en volgens de verpakking heb je geen schaar nodig om ze eruit te krijgen. Gewoon 'afscheuren langs de stippellijn' staat erop. Maar je wilt het kartonnen doosje wel goed vasthouden terwijl je dat doet. En het ligt dan voor de hand dat je er een beetje in knijpt. Grote kans dat de rode saus er al uit spettert voor je er erg in hebt. 'Ik vind de tomatenblokjes van Heinz een mooi voorbeeld van een slecht ontwerp. Zogenaamd handig, want zonder schaar te openen. Maar in de praktijk zo lastig open te krijgen dat je er toch een schaar bij wilt pakken', schrijft Jan ten Cate.

Stug en stevig

Een schaar is ook onmisbaar bij gesealde producten. Op de foto's die we kregen, staan veel scheermesjes, keukenscharen, printer-cartridges en allerlei artikelen uit de bouwmarkt. Ze zitten opgesloten in hard, doorzichtig plastic. Het is onbegonnen werk om zo'n verpakking met blote handen te openen, want het plastic is er te stug en scherp voor. 'Probeer maar eens zonder hulpmiddelen en zonder verwondingen een verpakking van Canon-inkcartridges te openen', daagt een lezer ons uit.

De lijst met ingestuurde voorbeelden is lang. Genoemd worden ook groenten in een pot, wenkbrauwpotloden van Max Factor, currysaus van Remia, Solevita-siroopflessen van Lidl, Sun-vaatwastabletten, potten Nutella en flacons citroensap. Het zijn slechts enkele van de tientallen producten die onze lezers met flink wat frustratie openen. Daarom vragen we supermarkten en fabrikanten om nog eens goed na te denken over makkelijk te openen verpakkingen. Onze lezers staan klaar om daarbij te helpen. ■

Mijn ervaring

'De schroevendraaier sla ik door het deksel'

Af en toe koopt Peter Hink blikken Stevige Erwtensoep van Unox. 'Het is lekkere stevige soep, maar de sluiting is ook heel stevig. Je moet aan een lipje trekken om het deksel te openen. Dat is mij bij nog geen enkel blik gelukt. Ik krijg er geen beweging in, hoe hard ik ook trek. En steek ik een schroevendraaier door het lipje, dan breekt het spontaan af. Dit gaat elke keer zo. Rest mij dus niets anders dan de schroevendraaier door het deksel te slaan, want ook met een

blikopener lukt het niet. De schroevendraaier zet ik aan de rand en dan geef ik een flinke klap. Soms springt er al soep uit. En het is niet uitgesloten dat ik mezelf hierbij verwond. Want het deksel schiet ineens los en is een soort spiraal van blik met scherpe randen. Laatst kreeg ik de tip om de onderkant te openen met een blikopener. Dat ga ik de volgende keer proberen. Ik snap niet hoe Unox dit voor elkaar krijgt. Je test toch van tevoren of een gemiddeld mens het blik kan opentrekken?'

Smaakt dit naar meer?

Word lid en krijg direct toegang tot alle
onafhankelijke tests en informatie.

